

מסכת ערכין

פרק ו'

א. שְׁוּם הַיְתָמִים, שְׁלָשִׁים יוֹם, וְשְׁוּם הַהֲקֹדֶשׁ, שְׁשִׁים יוֹם,
וּמְכַרֵּיזֵין בְּפָקָר וּבְעַרְבָּה. הַמְּקֹדֵישׁ גַּכְסִיו וְהַיְתָה עַלְיוֹ כְּתָבָת אַשְׁה,
רַبִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, כְּשִׁיגָּרְשָׁה, יַדֵּיר הַנָּאָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, אֵינוֹ
צָרִיךְ. כִּיּוֹצֵא בֹּו אָמֵר רַבּוֹ שְׁמָעוֹן בָּנוֹ גָּמְלִיאָל, אָף הַעֲרָב לְאַשְׁה
בְּכִתְבָּתָה וְהִיה בְּעַלְהָ מְגַרְשָׁה, יַדֵּיר הַנָּאָה, שֶׁמְאָה יָעָשָׂה קָנוּנִיא עַל
גַּכְסִיו שֶׁל זֶה וַיַּחֲזִיר אֶת אַשְׁתוֹ:

ב. הַמְּקֹדֵישׁ גַּכְסִיו וְהַיְתָה עַלְיוֹ כְּתָבָת אַשְׁה וּבַעַל חֹבֶב, אֵין הַאַשְׁה
יָכוֹלָה לְגִבּוֹת כִּתְבָּתָה מִן הַהֲקֹדֶשׁ, וְלֹא בַעַל חֹבֶב אֶת חֹבֶבוֹ, אֶלָּא
הַפּוֹדֶה פּוֹדֶה עַל מִנְתָּה לְפָנָיו לְאַשְׁה כִּתְבָּתָה וּלְבַעַל חֹבֶב אֶת חֹבֶבוֹ.
הַהֲקֹדֵישׁ תְּשֻׁעִים מִנָּה וְהִיה חֹבֶב מִאָה מִנָּה, מוֹסִיף עוֹד דִּינָר וּפּוֹדֶה
בֹּא אֶת הַגַּכְסִים הַלְּלוּג, עַל מִנְתָּה לְאַשְׁה כִּתְבָּתָה וּלְבַעַל חֹבֶב אֶת
חוּבָבוֹ:

ג. אף על פי שלא אמרו, חיבי ערכינו ממשכניין אותו, נותניין לו מזון שלשים יום וכסות שנים עשר חדש ומטה מצעת וסנדליין ותפלין. לו, אבל לא לאשתו ולא לבניו. אם היה אמן, נותניין לו שני כלי אמנות מכל מין ומין. תרש, נותניין לו שני מעמידין ושתי מגרות. רבבי אליעזר אומר, אם היה אכר, נותניין לו את צמדיו. חדר, נותניין לו את חמורה:

ד. היה מין אחד מרבה ומין אחד מעת, אין אומרים לו למפר מן המרבה ולחה לו מון המעט, אלא נותניין לו שני מיגין מן המרבה וכל שיש לו מון המעט. המקדיש את נכסיו, מעלין לו את תפליו:

ה. אחד המקדיש את נכסיו, ואחד הפקידיה את עצמו, אין לו, לא בכשות אשתו, ולא בכשות בניו, ולא באבע שעבען לשמו, ולא בסנדלים חדשים שלא קחו לשמו. אף על פי שלא אמרו, עבדים גמברים בכשותו לשבח, שאם תלחה לו כסות בשלשים דינר, משכיבח הוא מנה, וכן פרה, אם ממתינים אותה לאטליס, משכיבת היא, וכן מרגלית, אם מעלין אותה לכרך, משכיבת היא, אין לקדש אלא מקומו ושתתו: